

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

P A V P E R T A S. 333

aut prohibere, aliàs nihil faciunt,
& Fratres non obstante eorum pro-
hibitione licitè officio Parochi fun-
guntur, licet populus semper ma-
neat Episcopis subiectus. *a. 5. & 6.*

P A V P E R T A S.

Vide sepultura, Votum.

Paupertas Regularis est votum
solemne, quo quis profitetur se
nihil habere, nec habere posse. *tom. 1.*
1. q. 29. art. 3.

Hoc voto prohibetur omnis Mo-
nachus, etiam Canonicus Regularis,
habere sibi seu suo nomine vllum
dominium directum, vel vtile, aut
possessionem in pecunia seu re pe-
cunia aestimabili; qualia tamen non
sunt Beneficia, Tituli, Dignitates,
Prioratus, &c. quorum ius habere
potest nomine proprio, *art. 4.*

Monachus post emissum votum
acquirès, acquirit quoad dominium
soli Deo & Christo, cuius etiã sunt
omnia Deo, & Ecclesiis data; ius au-
tè administratoriũ supremũ seu ge-
nerale acquirit Papæ, & vniuersali
Ecclesiæ; sed ius administratorium
subalternum seu speciale acquirit
suis

suo Monasterio eiusmodi iuris capaci, alias soli Papæ; vnde, quod ius habent Monasteria ad bona temporalia, est tantum administratorium sibi ab Ecclesia concessum. *art. 5.*

Milites Regulares valentes ex priuilegio nubere, possunt possidere, non tantum acquisita ante professionem, sed etiam post; vnde & dare etiam prouenientia ex suis commendis, & testari possunt, ex scita & antiqua consuetudine præscripta. *art. 7.*

Permissum est Superiori certa causa dare Monacho ius administrandi certum peculium, pro indumentis, vel quotannis certam pecuniæ quantitatem. cum hoc non fit dare proprietatem, vnde postea potest illa ab eodem auferre, quandoque voluerit; quamuis iuravit se non reuocaturum, peccat tamen si sine causa faciat. *ar. 8. & 9.*

Oeconomus institutus alicuius peculij, impendens illud contra mentem Superioris, peccat. Idem est dicendum de rebus concessis a Pralato ad suos vsus, vnde etiam de

de superfluis, quæ sibi sua parcitate subtrahit ad vitam, non potest disponere, nisi in moderatas elemosynas, aut alias necessitates. *articulo, 10.*

Occultare aliquid Prælato cum animo non illi consignandi, aut recipere aliquid sibi sine licentia, est mortale, vbi materia est notabilis, nisi sit magna necessitas aut exploratum sit consentire saltem interpretatiuè Prælatum in eas res, ita vt ab ipso peteretur licentia, eam expressè daret, quamuis modus clandestinè faciendi illi displiceat. *ibid.*

Recipere autè res parui momenti aut mediocris, vel eas tradere alicui Fratri, aut conmutare cum alio extraneo vel domestico, absque animo occultandi tempore quo peterentur, & cum aliqua opinione consensus Superioris, non est peccatum nisi aliud præceptum obedientiæ declarauerit. *art. 10.*

Sicut nec ea accipere, quæ ad priuatorum Religiosorum vsum sunt necessaria, si ea Prælatus deneget; quia hoc non est actum dominij, aut proprietatis admittere, cum
non

non ex iustitia, sed ex charitate; Religionisque institutis debita res sit, sed vsus rerum necessariarum habere, quod voto non repugnat. *ibid.*

Quæ sit quantitas parua aut notabilis; *vide ibid.*

Nō excusatur à mortali Prælati cōcedēs subdito, vt quæcumq; bona, quæ nec sunt necessaria, nec statui conuenientia, in quosuis vsus expēdat: neque subditus sic vtēs. *art. 11.*

Moniales de Superioris licentiā licitè vtuntur certis redditibus vitalitiis, ad suas particulares necessitates, & pias causas: quod non est contra, sed potius iuxta *Concil. Trid. sess. 25. de Reg. c. 2.* quia administratio; & possessio est penes quandam Religiosam, quæ depositaria vel bolsera vocatur à Superiore designata, cui manifestantur necessitates, & prædicta bona sunt Monasterij quoad proprietatem, & vsumfructum. *art. 12.*

Stipendium recipere pro Missis contra constitutionem Ordinis etiam non obligantem ad peccatum, est cōtra votum paupertatis, & mortale, & etiam si Superior dispenset

P A V P E R T A S. 337

cū aliquo vt habeat pecuniā iustis
de causis, non censetur dispensare
in hoc modo acquirendi, vnde sic
acquirens peccat. Sicut & ille qui
pro aliquo sacra faceret, vt certæ
personæ pauperi, vel consanguineo
centum v.g. argenteos daret. *art. 13.*

Concil. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 3.
concedit omnibus Monasteriis &
domibus tam virorum quàm mu-
lierum mendicantium, non obstan-
te eorum Regula, aut constitutione,
bona etiam immobilia possidere.
Quæ concessio non se extendit ad
Fratres Minores Capucinos, ne-
que ad eos qui sunt de Observantia.
art. 14.

Paupertatem Fratrum Minorum,
omne prorsus bonorum dominium
tam in communi quàm in particu-
lari abdicantem, & solo simplici vsu
facti rerum necessariorum ad vi-
tam, & exercitiū Ordinis conten-
tam, esse laudabilem & meritoriā,
multi Pontifices declararunt. Et
Ioannes XXII. reuocauit ante mor-
tem suam quidquid dixerat, vel fe-
cerat contrarium Ecclesiæ, vel de-
terminationi Romanorum Pontifi-

Y

CUM

cum circa hoc, *quæst. 30. art. 1.*

Fratres Minores Conuentuales seruantes Regulam secundum priuilegia sibi à pluribus Pontificibus indulta, sunt omnino tuti in conscientia, cum illam Regulam sub illa limitatione expressè vouerint, sitque eiusmodi dispensatio seu laxatio licita, & non subreptitia, vt nonnulli ausi sunt affirmare, *art. 4.*

P E S T I S.

Non est licitum Prælatis Regularibus tempore pestis inseruire sæcularibus, ne hoc cedat in præiudicium ouium suarum, quibus etiam tunc Sacramenta ministrare tenentur, & sicut alij Pastores sibi antidota sumere si suppetant, aliæque facere quæ conducunt ad leuandos Fratres infirmos, vt & suam vitam tueri, & munus suum valeant implere, *tom. 3. q. 31. art. 2.*

Certum est, non solum licitum esse, sed & honestum, vitam propriam pro proximi vita tuenda exponere, cum sit opus summæ charitatis; tamen qui neque ex officio, neque ex professione ad illud tenentur, quales sunt qui ex instituto
Regulæ